

[Statsministeren]

med og konsultere organisationer og specialister og sagkundskab og den slags ting. Det er en meget svær sag at give klare retningslinjer for. Men man er jo bekendt med, hvad sagkundskaben mener, inden man fremsætter lovforslag, og det ved jeg vi også har været i dette tilfælde.

Så vil jeg bare lige gøre opmærksom på, at sagkundskab er noget, der er lige så forskelligt som hr. Ole Bernt Henriksen og jeg, idet de ofte er uenige.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg takker for statsministerens svar, som jeg synes var meget morsomt. Jeg vil citere statsministeren selv for en bemærkning for ikke så forfærdelig længe siden om, at når økonomer udtalte sig, så sagde den ene gruppe det ene – jeg ved ikke, om jeg citerer statsministeren korrekt – og den anden gruppe sagde det andet, og så var man egentlig noget forvirret.

Jeg vil egentlig ikke forme det som et spørgsmål, selv om jeg ved, det er imod forretningsordenen, så jeg vil sige: er statsministeren ikke enig i, at netop denne uenighed mellem økonomer i Danmark gør dem særlig nyttige som rådgivere, for var det egentlig ikke forfærdeligt, hvis de kom i en enig front?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg er meget glad for at kunne sige, at der er noget, jeg er enig med hr. Ole Bernt Henriksen i.

Maisted (FP):

Jeg undrer mig lidt over, at statsministeren siger, at i denne sag er der ingen grund til at høre de sagkyndige. Så vidt jeg har forstået på de oplæg, der har været, og det materiale, vi har fået, er der tale om, at det er statsautoriserede revisorer, der udtaler sig om hensigtsmæssigheden i skatteministerens lovforslag. Jeg vil da godt høre statsministeren, om han virkelig mener, at de har udtalt sig ud fra politiske holdninger, når de siger, at det som sædvanlig er noget makværk, der kommer fra denne regerende skatte- og afgiftsminister.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Vi vender tilbage til det som nr. 10 opførte spørgsmål.

Spm. nr. 593

10) Til *arbejdsministeren* af:

Tyroll (VS):

»Hvad vil ministeren konkret gøre over for den nødsituation, gravide kvinder står i på arbejdsmarkedet i dag, med henblik på at beskytte fosteret og sikre kvinderne økonomisk og beskæftigelsesmæssigt?

Skriftlig begrundelse

Den 23. januar stillede jeg ministeren følgende spørgsmål: »Hvordan vil ministeren under de nuværende forhold sikre mod fosterskader som følge af påvirkninger i arbejdsmiljøet og samtidig sikre, at kvinder ikke diskrimineres på arbejdsmarkedet.« Jeg skal ikke gengive begrundelserne, men henvise til fortrykket af folketingets forhandlinger.

Arbejdsministeren erkendte, at det er et meget vigtigt spørgsmål, men der lå ingen løsninger i ministerens svar. Der blev henvist til en udbygning af § 9-uddannelserne med ekstra undervisning om risikoproblemer på kemiske og bakteriologiske arbejdspladser, øget oplysningsvirksomhed, øget opmærksomhed fra arbejdstilsynets side, at stofregisteret skulle give mere effektive kontrolmuligheder med anvendelsen af stoffer og materialer og nedsættelsen af de hygiejniske grænseværdier. Der var altså ingen bud på, hvordan problemerne konkret løses, når faren er konstateret. Man ved f.eks. heller ikke, hvor lavt grænseværdierne skal sættes for at undgå skader på fosteret.

Kvindernes muligheder for at sikre deres foster er katastrofalt ringe i dag. Sygedagpengeloven giver ikke mulighed for sygemelding af gravide. Hvis man følger lovens bogstav, er gravide henvist til bistandslovens midlertidige hjælp mod at dokumentere udgifterne.

Det er påkrævet, at arbejdsministeren snarest sørger for, at gravide kvinder får bedre muligheder for at beskytte deres foster uden samtidig at blive diskrimineret på arbejdsmarkedet.

Af arbejdsministeriets besvarelse af spørgsmålene 21-26 på bilag 53 i arbejdsmarkeds-